

Güzel Yaşa Güzel Öl

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz kardeşlerim,

Her Müslüman yaşarken güzel yaşamayı ölürken de güzel ölmeyi ister. Daha açık ifadeyle ölümün dahi güzel olanı veya olmayanı vardır. Mümin ölürken bile imanı onu güzellik peşinde bir ölüme yönlendirir.

Allah Teâlâ, Fussilet suresinde, kullarının ölüm sahnesini anlattığı satırlarda iyi ölümün örneğini bize tanıtmaktadır. Yatakta, meydanda, kazada veya başka yer-şekilde olmak bir şey değiştirmiyor; ölüm dünya ile ahiret arasındaki tamponun adıdır. Önemli olan, neticede saniye bile sürmeyen ölüm hâlindeyken, ahirette nereye gittiğini görebilmektir.

Fussilet suresinin 30-32. ayetlerini tıpkı Fatiha suresini okur gibi kolaylıkla okumak ve tefsirini dinlemek, beklentimizin ne olması gerektiğini hepimize öğretecek niteliktedir. Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ

“Rabbimiz Allah’tır, deyip bu sözün gereği gibi dosdoğru yaşayanları ölüm anında melekler karşılar ve onlara ‘korkma, ölüm meleği geliyor’ der, ‘şu size müjdelenen cennete gidiyorsunuz’ diye müjde ederler.”

نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ

“Melekler devamla: ‘Biz dünyada ve ahirette yanınızdayız, merak etmeyin’ derler.”...

İyi kul olmak, başarılı bir Müslümanlık geçirecek ölmek nasıl olur; Allah tarif ediyor. Bunlar hikâye değildir. Rabbimiz, kullarından bazısını ölümden önce melekleriyle karşıladığından söz etmektedir. Ve o melekler, kabre konduktan sonraki sıkıntılı zamanlarda, mahşere çıkıldığı zaman gelecek dertlerde müminin yanında olduklarını söyleyip onu rahatlatmaktadırlar.

Bu henüz dünyadayken, ölmeden hemen önce gerçekleşmektedir ki kulun Rabbine gidişi mutlu şekilde olsun. Huzur bulamadığı, işkencelerle ve türlü dertlerle geçen hayatından sonra müminin ebedî cennetlere geçiş törenini Allah böyle bir an ile başlatmaktadır. Fakat bu durum yalnızca, “Rabbimiz Allah’tır” diyenler için geçerlidir. Sistemlere ve dünyevî liderlere kul olanlar için değil. “Rabbimiz Allah’tır” diyecek, sözünün faturasını da ödeyip dosdoğru yaşayacaktır; dedikten sonra keyfine göre değil Allah’a göre hayat sürecektir.

Böyle olunca Allah’ın melekleri de o kulu kabirde, sırat ve mahşerde geçireceği en stresli anlarında yalnız bırakmıyorlar.

*

İnsanın güzel ölmek gibi bir derdi yoksa hayvandan farkı kalmaz. Nitekim hayvan, yiyeceği yemeği ve vereceği sütü bilir, sonunun kasapta mı kurt tarafından mı getirileceği onun için çok da önemli değildir. Sadece günlük yemeğini ve sütünü düşünür, onu da düşünebiliyorsa. Hâlbuki mümin ve muvahhit insan, yukarıda zikrettiğimiz ayeti bir kenara koyup göz ardı edemez. Müminin hedefi, cennete girmeden önce Allah’ın melekleriyle karşılanan insan olmaktır ki aile stratejisinden günlük alışkanlıklara kadar her ayrıntıda bunun izleri görülür.

Kimse için ölümünde, “iyi adamdı rahmetli...” denerek kendi kendini avutmak geçerli bir teselli değildir. Dünyanın en anlaşılmaz işlerinden biri de ölen herkes için ‘merhum-rahmetli’ denmesidir. Biri ölmeye görsün, hemen rahmetli oluyor. Hele İstanbulluysa adeta otomatik rahmete kavuşuyor... Allah’ın hiç azaplı kulu yok, şarabından zinasına kadar günahlar yumak olmuş biri bile rahmetlik oluveriyor. Rahmet ile zahmet farkını kabirde herkes görecektir. Elbette müminin umudu rahmet üzerinedir ama bunu kendi babasının kasasından dağıtır gibi konuşmak olacak iş değildir.

Güzel ölmek bir hedeftir, bunun için güzel çalışmak da Müslümanlıktır. Müminler olarak bu ayetleri önümüze koyup “Rabbimiz Allah’tır” dedikten sonra ardından gelecek faturaları malımız, canımız ve emeğimizle ödemeye hazır olmalıyız. Ailemizde Allah için yaşayan çocuklar yetiştirerek, yeryüzünde Allah’ın adı bir kere fazla anılsın diye bir nefes daha fazla almaya çalışarak istikamet üzere olma hedefi taşımak güzel ölümün habercisidir.

Ancak bu da elbette bir plan, gayret ve çalışma neticesinde gerçekleşecektir. Güzel ölüm kampanyası gelişigüzel bir mantıkla gerçekleşmez. Öyleyse mesela çocuklarımızı Kur’an medresesine gönderme ya da hanımlarımızın tesettürlü, erkeklerimizin sabah namazını camide kıyıyor olmaları gibi ciddi tutumlarımız benzeri bir de güzel ölüm hedefi taşımamız lazımdır.

Bu *güzel ölüm* ile kastedilen yataкта uzanırken, klima altında serinlenirken gelen vefat değildir. Güzel ölüm sadece böyle bir şey olsaydı en güzel ölenler hep kâfirlerdi; öldüklerinde tabuta damatlık takım elbiselerle konup makyajları bile yapıyor. Bizim güzel ölümümüz meleklerin yanımıza gelip rahatlattıkları, “korkma, biz yanındayız” dedikleri sahnedir.

Güzel ölüm nedir? Bunu maddeler hâlinde izah edelim:

1- Hayat Allah için olmalı, buradaki ‘Allah için’ ifadesi de ihlas ile söylenmelidir. Enam suresinin 162. ayeti bu minvalde müthiş bir parolayı dilimize pelesenk etmektedir:

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“De ki: Namazım, kurbanım, yaşamam ve ölümüm âlemlerin rabbi olan Allah içindir.”

Allah için iş yapmak, Allah’ın adı anıldığında akan suların durması ve Allah’ın hatırına katlanılacak meşakkatlerin çoğalması güzel ölümün bir numaralı sağlayıcısıdır.

2- Mümin insanın iç görüntüsü dış görüntüsünden daha güzel olmalıdır. Camiye gidip namaz kıyıyor olmaktan ibaret bir görüntü sahibi mümin, bundan çok daha büyüğünü, Rabbiyle buluşmanın heyecanını taşıyor olmalıdır. Namaza gitmek onun için Rabbiyle buluşmanın heyecanı anlamına gelmelidir. Onun Kur’an okuması Rabbiyle konuşması anlamına gelmelidir.

İç donanımı ve sırları, yani insanların göremediği şeyler, gördüklerinden daha güzel olmalıdır. Müminin tabiri caizse kendi içinde ürettiği ürün, reklamından daha güzel olmalıdır. Reklamı üç eden ürünün kendi beş ederinde olmalıdır. Eşi bile insan hakkında ‘iyidir’ seviyesinde hüküm veriyorken aslında ‘çok iyi’ düzeyinde bulunduğunu melekler görmeli, bu meleklerle gösterilmelidir. Ayet-i kerimede buyrulan, “kimsenin gözünün görmediği yerde Allah’tan gerçekten korkanlar” ifadesi bu mantığa işaret eder.

İbni Mace’de rivayet edilen bir hadis-i şerif bütün müminleri uyarmaktadır:

“Ben ümmetinden öyle insanlar biliyorum ki kıyamet günü dağlar gibi büyük sevaplarla gelecek ama Allah’ın nazarında hiçbir şey bulamayacaklardır.”

Böyle buyrulduğunu duyunca, Allah onlardan razı olsun, sahabe-i kiram hemen “ya Resûlallah, kim bu adamlar?” diye sormuşlar. Kim oldukları gerçekten de merak edilesidir zira dağlar gibi sevap

biriktirebildiklerine göre Müslümandırlar. Ama öyle bir suç işlemişlerdir ki onca sevabı Allah Teâlâ toz duman edecek ve yok sayacaktır.

Şöyle buyurarak devam etmiş: “Onlar yabancı değil; sizin gibiler, teheccüt namazı da kılarlar. Ama gizli bir yerde haramla karşılaştıklarında laçkalaşırlar.”

Toplum içindeyken Allah’ın haramlarına karşı ciddi ve tavizsiz görünen, kimsenin görmediği yerlerdeyse Allah’ın da görmediğini zannedecek gafleti sergileyen bu kimselerin biriktirdiği sevapları, işledikleri haramın koyu yoğunluğu tüketecektir. İşte, güzel bir ölüm hasretiyle yaşıyor olmak ve bunun gereğince hayata şekil vermek, toplumdaki uzak olduğumuz esnarlarda da istikametimizi sağlamaya yardımcı olacaktır. Camide vaaz, bir sohbet halkasında ders dinlediğimiz esnada hissettiklerimiz kadar değil; yalnız kaldığımızda bunlardan çok daha güçlü hisler taşımamız gerekir. Allah’a umudumuz da yalnız kaldığımızda daha güçlü olmalıdır. Dış görüntümüzden daha güçlü bir iç görüntüyü yakaladığımızda güzel ölüme yakın demektir.

3- Fani dünyada Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin sloganıyla yaşamak esastır:

كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرٌ سَبِيلٍ

“Dünyada bir garip veya yolcu gibi yaşa.”

Evin olsun, işyerin ve araban da bulunsun ama dünyaya kazık çakacağını zannederek günlerini geçirme. Senden önce nice insan gelmiş ve hiçbiri kazık çakmadan dünyayı terk etmişse ilk kazık çakan da sen olamayacaksın. Bu şuurla yaşarsan zekât vermek sana zevk olur, fakir bir mümine yemek götürmez, onu kendi sofrana oturtursun. Çünkü insanın elbisesi yırtık, kirli çıkınları olan biriyle yemek yiyebilmesi için kendini “zaten hepimiz dünyada garibiz” kıvamında düşünmesi gerekir.

Bu gerçekleştiğinde, kocası boşamak için harekete geçtiğinde insanın dünyası çökmez. O zaten dünyada garip olduğunu düşünmektedir: Garip peygamberin garip ümmetinden bir Müslüman’dır. Kendini böyle konumlandıran mümin, nişanlısı yüzük atıp onunla ortak hayat kurmaktan vazgeçtiğinde psikiyatra gidecek kadar fenalaşmaz. “Dünyada nişan bozulmuş; hayatın kendisi kaç para ki zaten” diye düşünür.

Ciddi olmak ama ciddiyeti tapınmayla karıştırmamak, hayata tutunmayı tapınma düzeyine vardırılmamak prensibimiz olmalıdır.

İbni Ömer radiyallahu anhüma yukarıdaki hadis-i şerifi zikrettikten sonra şöyle demiş: “Sabahı bulduysan akşamı bekleme, akşamı bulduysan sabahı bekleme.” Asırların hesabını yapma. 120 ay taksitde girme be adam! Ayağına yüz yirmi tane taş bağlayan insan dünyadan nasıl kanatlanıp cennete uçabilecek?

4- Güzel ölüm ibadet takvimi olan insanın işidir. Sabah namazını cemaatle kılmaktan oruç tutmaya, zekâtından sadakasına kadar ibadetlerini takvimleyerek, programlı biçimde ve ciddi edayla yürütmek böyle müminin işidir. Ramazandan ramazana aktif olmak bu profilin uzak olduğu bir çeşittir. Onun Müslümanlığı 365 güne bölünmüş, planlanmıştır ve günlerinin her biri Allah ile bağlantı kurması açısından o kişiye aynıdır.

Namazlar, Kur’an tilavetleri, camileri şenlendirme işi, evini mübarek yer hâline getirmesi, Allah’ın emri olduğu için sıla-i rahime tutunma, rızık teminini helal standartlarda koruma ve haramsa açlığa razı olma, çocuklarının maişetini kazanmak uğruna tünellerde çalışmaya katlanma, mümin kardeşleriyle beraber yaşadığı bir dünya uğruna sosyal kimlik kazanma...

Bunların hepsi ve daha fazlası hayatı takvime bağlayarak yaşama manasına gelir. Eğer mümin olarak biz mevsimden mevsime canlanan, mesela çocuğunu yaz tatilinde Kur’an kursuna göndermeyi

Müslümanlık zanneden biri olursak ve Müslümanlığımız bu hareketlilik seviyesinden ibaret olursa bunun altından güzel ölüm çıkmaz. Bu gâvurluk çıkar demek de değildir elbette. Ancak burada sözünü ettiğimiz yüksek hedef güzel ölümdür.

5- Zikir ehli mümin olmalıdır. Haftanın bir günü gidilen meclisteki toplu zikri kastetmiyoruz, o zaten herkesle yapılan ve herkesin yapabileceği iştir. Ayete'l-kürsiyi camide tesbihattan önce okumayı da kastediyor değiliz. Kastettiğimiz, mesela sırf Rabbini anlatan en büyük ayet olduğu için bir yerde ağaçları seyrettiği sırada besmele çekip güzel bi' Ayete'l-kürsi okumaktır. Allah'ı hatırlamak ve onu en büyük ayetiyle zikretmek... Sabah olunca işe gitmeden önce on defa salavat getirmeden ayakkabısını giymemeyi âdet edinmek...

Bu mümin, müminler bir zikir meclisi oluşturduğunda orada da tabii ki zikirle meşgul olur, herkes zikrederken o seyredecek değildir ya. Ama melekler görür ki o müminin hayatında zikir, nefes alıp vermek gibi doğal bir şey hâlinedir. Herkes durakta otobüs beklerken bile cep telefonuyla meşgul oluyorken o mümin, otobüsü beklemeyi bile bir kere daha zikrini tekrar etmek için fırsata çevirir. Peygamberinin cuma günü ondan salavat beklediğini düşünüp her cumayı bolca salavat getirmek için fırsat bilir.

6- Müminin beyninde çok büyük niyetler bulunmalıdır. Müminin imanı Ebu Bekir radiyallahu anhin imanı ile karşılaştırıldığında belki onun milyonda biri bile etmez; ama melekler görmelidir ki namaz kılarken, sadaka verirken, doğan çocuğuna sevinirken, babasının cenazesine karşılaştığında, “zaten âlemlerin rabbi olan Allah'a aittik” derken yüreğindeki iman tıpkı Ebu Bekir'in imanı gibi ağırdır.

Pratiği öyle olmayabilir ama Allah görmelidir ki bu kulda bir iman sevdası vardır: Beceremiyor, laik bir sistemin tozu-dumanı arasında doğup büyüdü ve bu kadar yapabildi; ama kendine örnek olarak camisinin imamını bile değil Ebu Bekir radiyallahu anhi görüyor.

İşte bu gerçekleştiğinde, Allah Teâlâ becerebildiklerimize değil hasretiyle yandığımızı bakar. Bu olduğundaysa insanlar kişinin ardından “merhum” dese de demese de artık önemli değildir; o Ebu Bekir radiyallahu anhi ile beraberdir. Herkes sevdiğiyle beraberdir ama sembolik sevgi değil, aktif bir sevgi. Tek bir nefesi bile kalsa onu Allah'ın farzlarını yerine getirmek için kullanmaya niyetli, sokakta bile kalsa harama bulaşmamaya şartlanmış müminin tavrı aktif sevginin gerektirdiği tavidir. Namaz delisi, oruç sevdalısı olmak bu müminin profilinde görülür.

Tâbiinden bir müminin niyazı bu bakımdan çok dikkat çekicidir. “Allah'ım” diye dua edermiş, “senden niyazım şudur: Eğer kabre girdikten sonra orada kullarına bir şey veriyorsan, bana namaz kılma fırsatı ver.”

Bakınız, “beni kabirde kurtar” veya “kabirde azap görmeyeyim” demiyor. Namaz kılabilmek için imkân istiyor Allah'tan. Zannediyor muyuz ki bu kişi dünyada bir sürü kaza namazı bırakmıştır da kıyamet günü gelmeden önce onları son bir gayretle kabirde kılıp yetiştirecek? Kafası bu olan ve Allah'ın farz emirlerini yerine getirmeye bu kadar düşkün biri hiç kazaya namaz bırakır mı! Allah'ın emri olan namazı yerine getirirken zevk alıyor, devam edebilmeyi bunun için istiyor. Namazı bir yük olarak değil lezzet olarak yerine getiriyor.

Cihat; sözle, bedenle, kalemle, bir medresenin çöplüğünü temizleyerek, caminin tuvaletlerini yıkayarak ya da başka hangi şekilde yapılıyorsa hazır ve nazır olduğunu Allah'a söylemek, dilediği yerde bu kulunu kullanabileceğini samimiyetle niyaz etmek gerekir. Büyük niyetli olmak budur.

7- Allah hakkında iyi düşünceler, hüsn-i zan beslemek şarttır. Allah'ı hiç ama hiç değişmeyecek bir kapı, kovsa da kapısına yine gideceğimiz sığınak olarak görmek lazımdır. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, “sakın ola ki biriniz Allah hakkında, ‘azap eder, beni cennete koymaz’ diye düşünmesin” buyurmuştur.

Gafûr ve Rahîm olan Allah'a iman ederek yaşamak, ölürken de bu Allah'ı hatırdan hiç çıkarmamak güzel ölümün sağlayıcısıdır.

İbni Mace ve Tirmizî'nin rivayet ettiği bir hadis-i şerifte Enes radiyallahu anh anlatıyor:

Bir delikanlının hastalandığını Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme haber vermişler. Efendimiz aleyhisselam meraklanmış ve çocuğu ziyarete gitmiş. Bakmış ki çocuğun hâli iyi değil. Ona, "yavrum nasıl görüyorsun kendini, ne hâldesin?" diye sormuş. Çocuk, "ya Resûlallah, günahlarımdan çok korkuyorum ama Allah'a da çok güveniyorum" diye cevap verince Peygamber aleyhisselam yanındakilere, "şu korkuyla ateş bir araya gelmez, merak etmeyin" buyurmuş.

Mesele son tahlilde bir hocanın sözlerini tweet atmak, bir gruba destek olup propagandasını yürütmek değildir. Keşke gençlerimiz bu dünyadaki bütün varlıklarını kaybetselerdi de Allah'a karşı bu umudu taşısalar. Keşke Allah'ı ramazandan ramazana hatırlayan bir gafletin içinde olmasalardı da "Rabbim Allah'tır" diyerek bunun doğrultusunda hayatlarını şekillendirmiş olsalardı. Keşke gencecik kızlarımız onlarla evlenecek bir delikanlıya adeta put gibi gönül verecek yerde Allah'ın rahmetine bağlansalardı da onlar ve insanlık kurtulsaydı.

8- Güzel ölmek isteyen, üzerinde insan hakkı bulunmadan yaşmalıdır. Borçsuz, emanet kaybetmemiş, vasiyetini hazırlamış biri olmak bunun gereğidir. Ve mesela sıla-i rahim de bir haktır. Kimsenin parasını kasasına koymamış olmak yeterli değil; hatırı yapılmamış, eli öpülmemiş halanın-teyzenin hakkı da haktır. Ana-babası gönül koyduğu sürece insan asla güzel ölemez.

İnsanları affeden ve af bekleyen, üzerinde kimsenin ahı kalmamış mümin olarak yaşayan, böyle ölen Allah'ın izniyle kurtulur.

*

Herkes güzel Müslümanlık iddia eder ve ölümünün güzel olmasını ister. Fakat Allah inandığı kullarına bunu nasip eder. İyi bir hoca efendi ve Allah'a davetle ömür geçirmiş biri olarak ölmek isteyen biri önüne model olarak Hasan-ı Basrî ismini almalı ve onun gibi bir hoca olmaya çalışmalıdır. Allah'a zikreden bir kul olmak isteyen de Abdülkadir Geylanî ismini şablon alacaktır. Abid bir kul olarak ölmek isteyen secdeyle kendine yardım etmelidir.

Sahabe-i kiramdan biri Resûlullah aleyhisselamın huzuruna gelip ahirette onunla beraber olma ayrıcalığını istediğinde, Efendimiz aleyhisselam ona bile, "sen de secdeyle bana yardım et" buyurmuştur.

Mücahit olmak isteyen önüne Halid bin Velid ismini örnek alacaktır. Oruçlular için cennete girerken açılacak Reyân kapısından girmeyi isteyen, ramazan orucuyla yetinemez, pazartesi-perşembe günlerini de oruçla geçirecek ve nafile oruçları aksatmamaya çalışacaktır. Âlim olmak isteyen ve âlimlerle dirilmeyi arzulayan da Nevevî gibi kitaplarını yastığı hâline getirecek, sünger yataklara veda etmeyi bilecektir. Cennette hurilerle buluşmayı isteyen 'mehir'lerini bu dünyada ödemek zorunda olduğunu unutmayacaktır. Bu da insanın eli, dili, yüreği, malı, duası ile cihat etmesi ve bir kuruşla bile olsa infak kültürü taşımasıdır.

Mal, dil ve şehvet; şeytan bu üç unsuru bize karşı kullanabildiği sürece güzel ölüm ancak güzel bir rüya olur! Mal yani para ile gelebilecek fitnelere, dilimizin ürettiği sorunlara ve şehvetin kışkırtmalarına karşı hazırlıklı olmak, tuzaklara yakalanmama basireti göstermek dünyada akıbetin ve ölümün güzel olmasını sağlar.

Bunu yirmi dört saat yanımızda olma samimiyeti gösterecek bir mümin kardeş arayarak gerçekleştirebiliriz. Yalnız olanı kurt yer. Allah'ı hatırlatan, doğruları tavsiye eden ve yanlışları el çektiren bir yakınından destek almak insana yardımcıdır. Bu pekâlâ eşimiz de olabilir kaynımız da.

İnsanın geçmişindeki çirkinlikleri Allah bilmektedir. Bunları Allah'tan başkasına asla açmamak kesin biçimde dikkat edilmesi gereken bir prensibimizdir. Allah bizim irkinliklerimizi bilir ama o Settâr olan Allah'tır, bildiği hâlde örter. İnsan ise böyle değildir, örtmeyi beceremez. İnsanın kulağına konuşulan her kötülük artık tescillenmiş bir kötülük hâline gelir. Kırık döküklerimiz olup bittikten sonra tövbemizi eder, Allah'ın rahmet ve merhametine sığınırız.

Her mümin ailesinde ve çevresinde rabbi için hazırladığı bir birikim bulunmalıdır. Tıpkı cüzdanımızda veya gardırobumuzun kenarında zor zamanlar için sakladığımız bir miktar para gibi dar günler için hatim indirip kenarda bekletmek, yetim çocuğu gizlice sahiplenmek veya üç gün teheccüde kalkıp dualar etmek... 'fiyatlar' yükselip 'piyasa' daraldığında insanın işine yarayacak birikimlerden sadece birkaçıdır.

Cennete girmek için yaratıldık kardeşlerim. Tekrar oraya dönmek zorundayız. Bu zor değil –ama ciddi bir iş.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.